

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 12. De prodicione Christi per Iudam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
DVODECMIA.
DE PRODITIONE CHRI
sti per Iudam.
EVANGELIVM,

Matt. 26.

Marc. 14.

IVNC venit tertio
 ad discipulos suos,
 & ait illis: Dormite
 iam & requiescite,
 sufficit. Surgite ca-
 mus: ecce qui me tradet prope est. Et
 adhuc ipso loquente, ecce Iudas Is-
 cariotis vnus ex duodecim, & cum
 eo turba multa cum gladijs & fusti-
 bus missi à Principibus sacerdotum
 & Scribis. Dederat autem traditor
 ijs signum dicens: Quemcunque os-
 culatus fuero, ipse est, tenete eum, &
 ducite cautè, & antecedens eos ap-
 propinquavit Iesu, & dixit. Ave Rab-
 bi, & osculatus est eum. Dixitque ei
 Iesus: Amice ad quid venisti? Osculo
 filium hominis tradis: Sciens itaque
 Iesus

Iesus omnia quæ ventura erant super eum, processit & dixit eis. Quem queritis? Responderunt ei. Iesum Nazarenum. Dixit ei Iesus: Ego sum. Ut ergo hoc dixit ihs Iesus, abierunt retrorsum & ceciderunt in terram. Iterum ergo eos interrogavit; quem queritis? Illi autem dixerunt: Iesum Nazarenum. Respondit Iesus: dixi vobis quia ego sum. Si ergo me queritis, finite hos abire.

FIGURAE.

IO AB princeps militia Regis Dauid, obuiam veniam Amaso, salutavit illum dicens; Salve mi frater, simulq; altera manu apprehendens mentum, quasi volens exosculari; altera pugione latus transfigit, illumq; occidit. *2. Reg. 20.*

PROPHETIÆ.

HOMO pacis mea, in quo speravi, qui dedit panes meos, magnificavit super me supplantationem. *Psal. 40.*

Oblatus est, quia ipse voluit. *Isaia. 53.*

F CON-

1. Punctū. **C**ONSIDERA Christum, post
preces, tādē aliquando sanctissimum
caput hūmō tollentem, & surgentem
ab oratione. Heu quā debilitata &
fracta erant sacra ipsius membrā ab illius
timoris & angoris violentia, quam in
misero illo conflictu pertulerat! Venit
igitur tristis I E S V S oculis ob lacrymarum
copia turgidis, & caligantibus
facie rubente ex orationis ardore, & iam
tum etiam guttis sanguinis, quæ an-
xietatis præcedentis essent indices, stili-
lante. vbi verò discipulos inuenit dor-
mientes, paterna benignitate motus
inquit: *Dormite iam, & requiescite.* Cuius
bonitas, o dulcedo Saluatoris Monuerat
discipulos benignissimus I E S V S, vt vi-
gilarent cum primum dormientes in-
uenit, benignè reprehēdit; cum iterum
patienter tulit imbecillitatem, atque non
illos maiori suffunderet pudore tace-
re abiit, tertio denique dormientibus, hu-
manæ infirmitati dans veniam, pote-
statem fecit paullulum quiescendi, ipse
interim vt bonus Pastor magno amo-
re pro suo paruulo grege agebat excu-
bias.

DE PASSIONE DOM. 107

Post paullo excitans Discipulos, *Sufficit*, inquit: *eamus: ecce appropinquavit qui me tradet.* Animaduerte hic Christum, vt in oratione carnis infirmitatem ostenderat, sic quo tempore patiendum erat, promptitudinem spiritus demonstrare. Videns. n. accedentes iam hostes non redit, non quærit latebras, vt Mercenarius solet; sed, vt Pastor bonus, cui *IOH. 10.* plus nostra, quam sua salus cordi esset, alacer illis procedit obuiã. O benedicte sv, vbi iam ille timor, qui te paullo ante occupabat, vbi iam illi gemitus, ille tremores anij, terribilis ille mortis horror? paullo ante cum etiam procul essent hostes, tristis eras vsq; ad mortem: nũc cum coram, ante tuos oculos presentes, tanquam leones rugiunt, tui sanguinis cupiditate furentes non exanimaris, non times: etiam forti animo vadis obuiam!

O suavis hominum amator, quantus fuit is amor, qui tuum tibi cor ita surripuit, vt vltro & promptè ad mortem festines? Certè amor immensus in me id effecit: at quis sum ego, vt tu Dominus Regum, & Rex cæli & terræ, pro me abiecto vermiculo offeras, & in medias crudelissimorum hostium manus te immittas.

Confidera, quomodo feram illam belluam proditorem accedentē benignissimus IESVS non repellit, sed conuersa ad ipsum amabilissima facie; applicat dulce os suum, in quo dolus non est inuentus ori pleno spurcitia & fraudibus, denique blande alloquitur: *Amice, ad quid venisti?* quasi dicat. Hoc ego de te merui, Iuda? An te offendi, cum ante te genua flexi, cum pedes laui, cum tibi præciosum meum corpus & sanguinem dedi? O Iuda quomodo me uiliorem triginta denarijs æstimasti? Cur recessisti à me, reliquisti me fontē aque uiuæ, & seruis Diaboli te aggregasti? Redi, Iuda, redi ad cor, vide quid agas; patet adhuc tibi ostium gratiæ meæ, ego sto paratus ad excipiendum te, si cum sensu doloris de lapsu tuo reuerti uelis ad me.

Vide quot modis conetur pertinaciæ maleuoli animi, ad aliquam humanitatem traducere Dominus. Primò lenitate, præbens osculum: deinde beneuolentiæ significatione, amicum appellas; deniq; cum caritate, explicans, facti turpitudinem, ut se colligeret, inquit, *Osculo filium hominis tradis?* Ali quis iam ultra teneat lacrymas, si hanc diuinam penitus benignitatem Christi in proditorem

Isaia 53.

1. Pet. 2.

tore
rice
min
proc
lem
facie
te qu
V
tem
natu
sui f
beni
mor
mic
time
in c
nier
stare
run
tona
num

R
ada
lud
pro
gra
crit

DE PASSIONE DOM. 109

torem suū consideret? quis iam de misericordia Dei desperet? O suauissime Domine, si tanta caritate, tanta suauitate proditorem, inimicum, seruum infidelem & sceleratum complexus es, quid facies dilectis amicis, ijs qui toto corde te quærunt, te desiderant, tibi seruiunt?

Vide exercitum illum Satanicū stantem coram Christo, tantisper consternatum, dum ipse illis apprehendendi sui faceret potestatem: & considera, si benigne illæ Christi voces, quando se morti offerebat, tam formidabiles inimicis fuerunt, vt cum magno omnes timore supini in terram corruerēt: quid in die iudicij fututum sit, quando veniens cum tota sua potestate & maiestate, ad puniendos eos, qui se offenderunt, terribilem super illos, sententiam tonabit: *Abite maledicti in ignem æternum.* *Matth. 25.*

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum D. N. per illum amorem, qui illum permouit, ad accipiendum amplexum & osculum Iudæ proditoris, & ad offerendū se tam promptè pro te crudelissimis hostibus; gratiam tibi det, vt & tu eadè animi alacritate crucem excipias, quæcunque tibi ab

ab illo imponetur, & vt eam loco muneris in tuum magnum commodum missam agnoscas: vtque in actionibus quibus ipsi seruis, semper in veritate & rectitudine ambules, aduersus proximum autem cum suauitate & caritate, reddens semper pro malo bonum, ijs qui te offendunt.

DOCUMENTA.

1. **I**N comparandis virtutibus, & in rebus arduis ac difficilibus, ad gloriam Dei & salutem animarum suscipiendis, non oportet timide refugere; sed animo impauido obuiam ire tentationibus & molestijs, & omnia constanter perferre, qua alij contra nos aut factis aut dictis moliuntur, idq; exemplo Christi.
2. Iudas quia Dominum reliquerat, eo sceleris venit, vt ex Apostolo Christi, qui titulus summam, qua inter homines est, sanctitatem indicat, Dux euaserit ministrorum Diaboli, & Christi ipsius proditor: sic qui semel à vocatione sua deficit, ad extrema scelerum plerūque delabitur.
3. Candidè & sincere agendum est cum Deo & proximo, sine simulatione, qua Iudas vsus est, cum verbis Christum salutaret Magistrum, osculo traderet inimicis.

4. Aequo animo ferenda sunt fraudes omnes & iniuria, à quocunque inferantur, etiam ab amico, ut Christus tulit à suo discipulo.

5. Inimicis & calumniatoribus nostris, nihil imprecandum est mali, ne asperis quidem verbis obiurgandi, sed suaviter, & cum amoris affectu monedi sunt, quod Christus Iudaeis & Iuda praestitit.

6. Christum osculo tradunt, qui ficto animo ad confessionem, aut indignè ad communionem accedunt.

7. Caueamus mundum, quia proditor est, & amicus falsus. Cum diuitijs nos ornat, arridet nobis: cum voluptates offert & gaudia, osculatur nos; cum honores largitur, amplexatur. Atque his modis speciem amici praefertens, morti nos tradit sempiterna.

F 4

ME-